

Andet end en rimelig Opfyldelse af billige Forventninger, men det vilde ogsaa kun kunne være til Fremme for Rigsdagens Arbejder.

Seavenius: Jeg skal tillade mig paa Mindretallets Vegne at omtale de enkelte Forslag, med Hensyn til hvilke der ikke er opnaaet Enighed. Det vil ses, at Udvalgets Flertal til § 19 under Nr. 30 b har stillet Forslag om at bevilge 1,000 Kr. til at forberede en Plan for Statens Medvirkning ved Laan til Husmænd. Betænkningen angaaende dette Forslag findes under Nr. 236, altsaa ved § 26. Angaaende den hele store Sag om hvorvidt Staten i det Hele taget skulde give sig af med at laane til Husmændene, eller hvorvidt den ialtfald paa en eller anden Maade kunde træde hjælpende til, er der jo nedsat et særegent Udvalg, og Mindretallet tror derfor ikke, at der er nogen Grund til her at optage en Debat om dette Spørgsmaal. Vi ere jo, som de Herrer ville se, gaaede ind paa Forslaget under Nr. 30 a, dels om at bevilge 1,000 Kr. til Præmie for Voksbredskaber til Dyrkning af Husmandslobder, dels 3,000 Kr. til Understøttelse for Skoler, hvormed er forbundet Mønterdyrkning af en Huslob, og endelig 1,000 Kr. til Dyrkningsanvisninger og Hævedbøger for Husmænd. Derimod have vi ikke kunnet tiltræde det af mig først nævnte Forslag, og det af den Grund, at det forekommer os, at der i dette Forslag ligger et Slags Løfte ligeoverfor Husmændene, et Løfte om, at Staten vil paatage sig en bestemt Forpligtelse til at flasser dem Laan. Et saadant Løfte anse vi det for meget urigtigt at give, thi vi tro ikke, at Staten nogenstinde vil komme til at kunne opfylde det. Vi ere enige med den ærede Ordfører i, at man meget godt kan komme til ved Statens Hjælp at fremkalde saadanne Kreditforeninger og Laanekasser, hvorved Husmændene lettere kunde faae Hjælp, og hvis Forslaget altsaa ikke havde andet Omraade end dette, vilde vi ikke modsætte os det; men saaledes som det nu engang er affattet, har det et langt videre Omraade, og det vil ialtfald ikke let kunne undgaa at vække Misforstaelse hos de Vedkommende. Vi have derfor troet, at det ikke vilde være rigtig at slutte os til dette Forslag, og vi kunne ikke stemme derfor. Forslaget under Nr. 31, hvorved Flertallet vil negte 800 Kr. til, hvad jeg vil kalde Kontorhold til det veterinære Sundhedsraad, finder Mindretallet meget ubilligt. Det er ubilligt at forlange, at Medlemmerne af det veterinære Sundhedsraad selv skulle uden nogen som helst Godtgjørelse paatage sig Afkrivningsarbejde. Det er for at kunne faae saadanne rene simple mekaniske Arbejder udførte, at man har begjært dette lille Beløb, og jeg ser egentlig ikke, at det ærede Flertal har haft anden Grund til at forlæste det end den, at det har forkastet det i Løbet af 2—3 Mar, og saa vil det blive ved dermed.

Under Nr. 32 har Flertallet stillet Forslag om, at der ikke skal bevilges 17,500 Kr. til Lønning af Amtsdyrlæger. Det glædede mig at høre den ærede Ordførers Bemærkning i Anledning af dette Forslag, idet det deraf ses, at ogsaa han og altsaa ogsaa Flertallet havde Die for, at der i denne Henseende er Noget at gjøre, ja, at der snart burde gjøres Noget. Nu skulde vi ikke have faameget imod, at man vedtog dette Forslag, naar man blot havde antydet Noget som helst, man vilde stille i Stedet derfor, men det har man ikke gjort, og for os staar denne Foranstaltning, der her er foreslaet, som temmelig naturlig. Det er af stor Bigtighed i to Retninger, at en Bevilling som denne bliver given. For det Første, fordi det for hele vort Lands Udførsel af Kreaturer til fremmede Lande, specielt til England, er af allerstørste Betydning, at der fra Statens Side gjøres det Børste for at forhindre, at der herfra skulde blive ført smittede Kreaturer over Søen til England. Det er først en Grund for os til at støtte dette Forslag, men dernæst maa man dog ogsaa lægge Mærke til, at, saavidt vi kunne se, vil dette Forslag i Virkeligheden være til Befvemmelighed for Landets Beboere. Den nuværende Ordning, hvor en Politimester sammen med en privat Dyrlæge griber ind og befaler, hvad der i Senhold til Loven kan befales ligeoverfor smittede Dyr, kan for Beboerne være noget haard, naar de ikke fuldstændig stole paa vedkommende tilfældige Dyrlæge, som i saa Henseende bliver brugt af Politimesteren. Der gives altid nogen større Garanti, naar der i hvert Amt findes en Mand, hvem der er givet Statens Stempel for, at han specielt skal undersøge disse Forhold — der gives nogen større Garanti, siger jeg, ogsaa for Beboerne for, at de ikke skulle lide for meget under det veterinære Sundhedspolitis Bilkærlighed under saadanne Forhold. Disse ere vore Grunde til meget at anbefale det høie Thing at vedtage dette Forslag. Under Nr. 33 har Mindretallet stillet Forslag om at negte 5,000 Kroners Forhøielse til det tekniske Selskabs Skole i Kjøbenhavn. Det glæder mig, at jeg i dette Tilfælde er Medlem af Flertallet i Udvalget. Jeg har derfor Naab om, at denne Bevilling ikke skal blive negtet. Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører har Ret i, at en saadan teknisk Skole nærmest maa betragtes fra et kommunalt Standpunkt. Jeg tror, at det til Syvende og Sidst ligesaavel er et Statsformaal, at have et Sted i Landet en virkelig god Industriskole, som det er et Statsformaal at have et Sted i Landet en virkelig god Landbohøjskole. Jeg tillader mig at parallelisere disse to Skoler, og jeg tror med Rette. Dermed vil jeg ikke sige, at man just i dette Dieblik skulde gaa til at forandre dette private Selskabs Virksomhed til at være en Statsvirksomhed, og jeg finder det meget rime-